

РЕШЕНИЕ

№ 7281

гр. София, 23.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 71 състав, в публично заседание на 21.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Слава Гьошева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **10423** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на С. Н. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.2, ап.10, срещу Решение № ПИ -304/10.09.2025 г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение жалба срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С250022-022 - 0060534 от 02.06.2025г. на публичен изпълнител при ТД на НАП - С..

С жалбата се твърди, че оспорения административен акт е незаконосъобразен, като се претендира отмяната му.

В съдебно заседание жалбоподателят С. Н. Д. – редовно призован, явява се лично, като поддържа жалбата.

Ответникът ДИРЕКТОРА НА ТД НА НАП - С. – редовно призован, се представлява от юрк. Й., която изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят е оспорил, по административен ред, Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. № С250022- 022 - 0060534 от 02.06.2025г. на публичен изпълнител при ТД на НАП - С., като незаконосъобразно, като е заявил пред Решаващия Орган, че същото е постановено при съществени нарушения на материалните и процесуални норми. Отправил е искане да бъде постановено решение, с което да бъде отменено атакуваното ПНОМ, със съответните законни последици, поради липса и на изпълнително основание.

След като се запознал с жалбата и доказателствата по преписката, Решаващия Орган приел за

установено от фактическа страна, следното:

Срещу жалбоподателя С. Н. Д., ЕГН [ЕГН], е образувано изп. дело №231300918/2023 г. по описа на ТД на НАП С., за събиране на установени и изискуеми публични задължения за наложени глоби по фишове, с актосъставители/взискатели [община], ОД на МВР - В., ОД на МВР - В., ОД на МВР - Р.. На основание чл. 221 от ДОПК е издадено Съобщение за доброволно изпълнение (СДИ) с изх. №С230022-048-0006245/30.01.2023 г. СДИ е връчено на лицето с разписка на 04.09.2025 г.

В хода на изпълнителното дело са издадени Разпореждания за присъединяване с изх. №С230022-105-0371256/27.09.2023 г., Разпореждане за присъединяване с изх. №С240022-105-0146586/08.04.2024 г., Разпореждане за присъединяване с изх. №С250022-105-0304839/21.07.2025 г. С посочените актове към изпълнителното дело са присъединени публични задължения за наложени глоби по фишове с актосъставители/взискатели [община], ОД на МВР - В., ОД на МВР - В., ОД на МВР - Р.. Разпорежданията са връчени на лицето с разписка на 04.09.2025 г.

С оглед обезпечаване на установените и изискуеми публични вземания в хода на изпълнителното дело е издадено ПНОМ с изх. №С250022-022-0060534/02.06.2025 г., от публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което, като е взел предвид, че ще се затрудни събирането на установено и изискуемо публично вземане по изпълнителното дело в размер на 730,00 лв., в това число главница 730,00 лв., е наложена обезпечителна мярка: заповед върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозита, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД. До банката е връчено Запорно съобщение с изх. №С250022-003-0043586/02.06.2025 г., като съгласно постъпил отговор с изх. №0890-49-041154/04.06.2025 г. сметките на лицето са запорирани. ПНОМ с изх. № С250022-022-0060534/02.06.2025 г. е връчено на лицето с разписка на 04.09.2025 г.

При така описаната фактическа обстановка, решаващият орган счел жалбата за неоснователна, предвид следните съображения:

Обжалваното постановление за налагане на обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган, публичен изпълнител в компетентната териториалната дирекция на НАП, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК и съгласно правомощията на този орган, определени в чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и посочените в същата норма задължителни реквизити.

Обжалваното постановление съдържало всички изискуеми от закона реквизити, предвидени в разпоредбата на чл. 196, ал. 1, т. 1-9 от ДОПК за законосъобразност на едно постановление: име и длъжност на органа, който го издава; наименование на акта, номера и датата на издаването му; фактическите и правните основания за издаването му; наименованието, идентификационния номер, адреса за кореспонденция и постоянния адрес, съответно седалището и адреса на управление на длъжника; размера на публичното задължение и лихвите; вида на обезпечителната мярка и имуществото, върху което се налага; забрана за разпореждане с имуществото, върху което е наложена обезпечителна мярка; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва постановлението; датата на издаване и подписа на органа, който го е издал, с означение на длъжността му.

Спазена била материалната компетентност на органа издал процесното постановление, както и реквизитите, касаещи съдържанието на акта.

По аргумент на чл. 195, ал. 1 от ДОПК, подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания. На основание чл. 162, ал. 2, т. 1 от ДОПК, вземанията за данъци и

задължителни осигурителни вноски са публични държавни вземания. Съгласно чл. 209, ал. 2, т. 5 от ДОПК, принудително изпълнение се предприемало въз основа на влязло в сила наказателно постановление.

В процесния случай били налице изискуеми /с настъпил срок на изпълнение/ вземания на държавата, установени /определени по основание и размер/ по надлежен ред, които не били платени доброволно, поради което следвало да се приеме, че била налице обезпечителна нужда и предпоставката на чл. 195, ал. 1 от ДОПК била изпълнена. Разпоредбата на чл. 195, ал. 2 от ДОПК регламентирала, че обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. Целта на производството по обезпечаване на публичните задължения била да се защити интереса на фиска и да се гарантира, че държавата ще може да събере установеното публично задължение с лихвите, до окончателното му погасяване.

Обезпечението било допустимо при наличието на обезпечителна нужда, която била определяща за налагането на обезпечителните мерки същата била налице в конкретния случай. Обезпечителната нужда от своя страна се определяла от възможността длъжникът да изпълни задължението си с имуществото, с което разполага и с което ще разполага към датата на изпълнението. В тази връзка, в рамките на производството по издаване на постановление за налагане на обезпечителни мерки, публичния изпълнител извършвал преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публичните вземания и същият имал правомощието да наложи обезпечителните мерки.

В настоящия случай обезпечителната нужда била обоснована, след извършена преценка и анализ от публичния изпълнител, със затрудненост на събирането на изискуемото и установено публично вземане, поради обстоятелствата, че не били предприети действия за погасяване на дълга от длъжника, поради което възраженията на жалбоподателя за незаконосъобразност били необосновани.

Според решаващия орган при издаване на процесния акт не били допуснати съществени процесуални нарушения, от страна на публичния изпълнител, съответно нарушения на материалния закон, които като своя правна последица да доведат до неговата незаконосъобразност.

По делото е приета Справка за общите задължения на С. Н. Д., актуална към 01.09.2025 г. (л.43-44), в която са посочени публични задължения по изпълнители титули.

По делото са приети писмените доказателства по административната преписка.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима.

Жалбоподателят е адресат на акта, засегнал неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал. 2, изр. второ ДОПК и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваното Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. № С250022-022 - 0060534 от 02.06.2025г. е издадено от компетентен орган, публичен изпълнител в компетентната ТД на НАП, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК и съгласно правомощията на този орган, определени в чл. 167, ал. 1 от ДОПК.

Същото е издадено в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в ал. 1 задължителни реквизити, като са конкретизирани по аргумент на чл. 196, ал. 1, т. 3 от ДОПК основанията за издаването му- изрично е посочено образуваното изпълнително дело, размерът на

публичните вземания и правните основания по ДОПК за налагане на обезпечението. Съгласно чл. 195, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, обезпечение се налага по отношение на установени и изискуеми публични вземания, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни тяхното събиране. Целта на обезпечителното производство е да гарантира изпълнението на публичните задължения като се отдели и предназначи определен актив от имуществото на длъжника, по отношение на който последният губи право да се разпорежда и който би могъл да послужи за принудително удовлетворяване на вземанията на държавата. По този начин законодателят защитава интереса на фиска и гарантира, че държавата ще може да събере установеното публично задължение с лихвите, до окончателното му погасяване. В рамките на производството по издаване на постановление за налагане на обезпечителни мерки, публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и същият има правомощието да наложи обезпечителните мерки.

В конкретния случай образуваното изпълнително дело № 231300918/2023 г. обхваща публични задължения по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 7 от ДОПК. От приетата по делото Справка за общите задължения на С. Н. Д., актуална към 01.09.2025 г. (л.43-44), в която са посочени публични задължения по изпълнителни титули, съдът приема, че публичните задължения на жалбоподателя, са установени по основание и размер и са изискуеми, тъй като не са били заплатени в законоустановените срокове.

Това, както и липсата на каквито и да било погасителни действия от страна на длъжника, обосновават нуждата от налагане на обезпечителни мерки от страна на публичния изпълнител на основание чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК. Налогането на заповест за арест на банковата сметка на длъжника е една от видовете обезпечителни мерки, предвидени в чл. 198, ал. 1, т. 3 ДОПК.

Налице са мотиви, че събирането на процесните публични вземания ще бъде затруднено. Предвид обстоятелството, че същите не са доброволно заплатени в законоустановените срокове, правилна се явява преценката на публичния изпълнител, че събирането им може да бъде затруднено.

В този смисъл, преценката на публичния изпълнител да наложи обезпечителни мерки е мотивирана, фактически и правно обоснована.

Съгласно чл. 195, ал. 7 от ДОПК, обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5 от същата разпоредба.

При определяне на обезпечителната мярка следва да се вземе предвид, както обезпечителната нужда на публичния взискател, така и мярката да не обременява прекомерно интересите на длъжника. Това изискване произтича пряко от принципа на съразмерност по чл. 6 от Административно процесуалния кодекс, според който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът е издаден.

Така наложената обезпечителна мярка е съобразена и с принципа на съразмерност. Съобразена е и императивната норма на чл. 213, ал. 1, т. 3 и т. 5 и ал. 2 от ДОПК, доколкото в заповестното съобщение (л.22) до търговската банка са налице подробни указания, че когато титуляр е физическо лице, принудителното изпълнение се насочва върху цялото имущество на длъжника, с изключение на сумите, разполагаеми за всеки член на семейството, социалната помощ от държавния бюджет и/или трудовото възнаграждение, обезщетението по трудово правоотношение, пенсията или стипендията.

Отбелязано е и, че длъжникът може винаги да замени наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа по реда на чл. 199, ал. 2

от ДОПК, но това не е направено от страна на задълженото лице.

Предвид горното и на основание чл. 197, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс Решаващият орган правилно е оставил жалбата, подадена от С. Н. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.2, ап.10, срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С250022- 022 - 0060534 от 02.06.2025г. на публичен изпълнител при ТД на НАП – С., без уважение, като неоснователна.

С оглед на горното се налага изводът, че Постановление за налагане на обезпечителни мерки е изх. № С250022- 022 - 0060534 от 02.06.2025г., потвърдено с Решение № ПИ -304/10.09.2025 г. на директора на ТД на НАП - С., е издадено от компетентен орган, като са спазени изискванията на материалния закон и на административнопроизводствените правила.

По тези съображения съдът намира, че жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Предвид изхода на делото разноси се дължат на ответника, но с оглед липса на заявено в този смисъл искане, такива не му се следват.

Водим от горните съображения и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, вр. чл. 197, ал. 1-4 ДОПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 71 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на С. Н. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.2, ап.10, срещу Решение № ПИ -304/10.09.2025 г. на директора на ТД на НАП – С., с което жалбата на С. Н. Д. против Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С250022- 022 - 0060534 от 02.06.2025г. на публичен изпълнител при ТД на НАП – С., е оставена без уважение, като неоснователна.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.268, ал. 2 от ДОПК.

Съдия: